

12 И рече: издигни сега овчѣ ты, и виждь сичкѣ овецѣ и овны, които хрипатъ на овцѣте и козыте, (че сж) шаренни, разни, и накапченни: защото видѣхъ сичко цѣто ти прави Лаванъ:

13 Азъ (самъ) Богъ на-Ведиль, гдѣто си помазалъ столпатъ, (и) гдѣто ми си се шѣщаль шѣщаніе: стани сега, та излѣзни изъ таа земля, и върнисе въ землѣта на-средството твое.

14 И отговориха Рахиль и Лѣа, и рекоха мѣ: имаме ли нѣе вѣке дѣлъ, или наслѣдїе въ домѣтъ на-отца ни?

15 Не поимахъме ли се ѿ него както чуждинки? защото ны продаде, и совершеннш поаде и среброто наше:

16 За това сичкѣ богатства, които отдигна Богъ ѿ отца ни, наши сж, и на-чадата наши: сега прочее направи онова което ти рече Богъ.

17 Тогава стана Іаковъ: та накачи дѣцѣта си и женѣте си на вельюдыте:

18 И забра сичкѣ скотове свои, и сичкѣ имѣнїа свои, които придогы, стадото на-придогытокатъ си, което придогы въ Паданъ-Арамъ, за да отиде кодъ Исаака отца си въ землѣта Ханаанска.

19 Лаванъ тогава беше отишелъ за да стриже овцѣте си: а Рахиль украдна идшыте на-отца си.

20 И скры Іаковъ ѿ Лавана ѿрина вѣгството, и не мѣ каза че отхожда.

21 И вѣга самъ сосъ сичкѣ имѣщества свои, и стана, та премина рѣката, и шправисе камто гората Галаадъ.